

omdat het op de Synode van Dordt, zij het achter de schermen, een zekere rol gespeeld heeft. Al zou het te veel geverg'd zijn dit uitvoerige plan in al zijn onderdeelen weer te geven, op de hoofdpunten mag ik u wel wijzen ³⁹⁾. Als fundamenteel principieel werd vooropgesteld, dat het een vroom en noodzakelijk werk was om te komen tot een union et bon accord entre les Eglises, maar dat dit niet geschieden kon zonder hulp en leiding van de Protestantsche Vorsten, vooral van Jacobus den Koning van Engeland, den machtigste onder hen. De Koning van Engeland, de Kerken van Frankrijk, Nederland en Zwitserland zouden naar dit Concilie elk twee afgevaardigden zenden, de Duitsche vorsten elk een of twee. Als meest geschikte plaats van samenkomst werd *Zeeland* aangewezen ⁴⁰⁾, dat als 't ware de deur voor Engeland is en voor de Duitschers het makkelijkst was te bereiken. De afgevaardigden moesten niet beginnen met te disputeeren van de religie, want dat verhitte de geesten maar en dan wilde niemand kamp geven ⁴¹⁾. Beter was, dat men de Confessies van Engeland, Schotland, Frankrijk, Nederland, Zwitserland, de Palts enz. op tafel legde en dan daaruit één Confessie samenstelde. Men moest echter niet in subtiële materies treden; de Confessie moest alleen bevatten wat noodig is tot zaligheid der ziel en tot eere Gods. Was de Confessie gereed dan moesten niet alleen de afgevaardigden haar onderteekenen, maar ook de Vorsten en de Nationale Synodes; en daarbij moest bepaald worden, dat wanneer er in een dezer landen verschil van gevoelen rees men niet zou beslissen en noch minder nieuwigheden invoeren zonder algemeene toestemming van hen, die het Akkoord geteekend hadden. Daar de Gereformeerde Kerken in de fundamenteele Geloofsartikelen het eens zijn, zou het opstellen van zulk een Confessie geen bezwaar opleveren. De geschillen tusschen haar raakten alleen enkele ceremoniën en de Kerkregeering. Men zou daarom aan de Confessie een verklaring toevoegen, dat men elkaar op deze punten niet veroordeelde en dat dit ook geen hinderpaal mocht zijn voor de eenheid. Nonobstant on s'embrasserait de coeur et d'affection comme des croyans fidèles et membres unis d'un même corps. Na afloop van de Synode zou men saam Avondmaal houden als un gage de leur union, waarbij de predikanten der eene Kerk aan de anderen de teekenen van brood en wijn zouden toereiken. Zulke samen-